

СИВИЙ ПОПІЛ ГАРЯЧИХ СНІГІВ

У Млинові урочисто відзначено 57-у річницю визволення селища від німецько-фашистських загарбників

дозвілля, щоб возвеличити пам'ять про минуле. А перед тим лягли квіти до вічного вогню на меморіалі Слави.

Зі святом присутніх у залі привітав селищний голова Володимир Васильович Місюк. Аналізуючи події передостаннього року війни на теренах нашого краю, він, зокрема, зауважив, що тоді лихо залізним плугом пройшло через кожне серце тих, хто визволяв і кого визволяли.

Це лихоліття не забудеться ніколи, як ніколи не зітреться світла, добра пам'ять про загиблих.

Вірити своїй совісті, не піддаватися різного роду фальсифікаціям щодо минулого закликала молоде покоління заступник голови райдержадміністрації Людмила Володимирівна Мартинова. Заодно вона наголосила на активізації соціального захисту, яка відчу-

вається останнім часом у районі.

Символічно завершила свій виступ заступник голови ради ветеранів селища Галина Іванівна Тищук - покладанням двох квіток (багряної - на честь живих, жовтої - як поклін перед мертвими).

Зворушливим та пронизливим було також слово ветеранів війни Геннадія Михайловича Пісікіна та Іллі Омеляновича Стаценка.

Великій групі фронтовиків вручено нагороди. Особливо хвилююче проходило вручення ордена Вітчизня-

через п'ятдесят шість років.

Почесним громадянам Млинова Олександрю Архиповичу Савченку, Павлу Францовичу Партицькому та Геннадію Михайловичу Пісікіну селищний голова вручив матеріальну допомогу.

Були на святі і слова вдячності, були квіти, слюзи, спомини. Дзвеніла тишею хвилина мовчання. Вдалим виявився концерт з нагоди 57-ї річниці визволення. Одне слово, пошана була широю, людською, добродушною. І на відміну від снігу - теперішнього та фронтового, який канув у лету, слід від цієї

ної війни II ступеня Івану Антоновичу Шостаку, адже нагорода знайшла героя аж...

пошани ще довго залишатиметься у людському серці.
Євген ЦИМБАЛЮК.

На початку лютого нинішнього року у Млинові раптово випав сніг, через тиждень сніговий крив почав танути, відчувачи наближення весни.

На початку лютого 1944 року у Млинові також пішов сніг. Але тоді він ще швидше розтанув. І від весняного тепла. І від вогняного накалу, коли метр за метром відвоювали у ворога рідну землю.

- Місиво тоді було неймовірне, - згадує учасник визволення Млинова, почесний громадянин селища Геннадій Михайлович Пісікін (див. фото). - Вступиш у бою, а воно так засмокче, що чобота годі витягнути. Проте земляне місиво - річниця у порівнянні з людьми. Такі хлопці-орли гинули. Такий цвіт...

Пом'янути полеглих героїв, віддати шану ветеранам, тим, хто наближав радість перемоги і беріг мир для майбутніх поколінь, - це уже стало традицією для Млинова.

На 57-у річницю з дня визволення зібрався люд у районному центрі